

Els Jocs Florals de L'Esquella

No són versos, no, que són aromes de cultura aquests consells que per al conreu de les flors oferim avui

En la vida de la Humanitat s'escriuen llurs pàgines glorioses o tristes amb la dolça i sentimental expressió d'una flor.

(Per tal que els lectors no ens prenguin per ximplers, els advertim que això ho hem copiat)

POMELLS DE POESIA!

Nosaltres, ail, no som tan dolents, no, com la gent es pensa.

Nosaltres tenim il·lusions de joventut i serrells de poesia. Nosaltres no som poetes professionals, però tampoc no som ni volem ésser de la poesia secreta.

Nosaltres també en sabem de dir galanors i subtilses, bestieses i ximpleries com els poetes de debò.

Exemple:

«Foren flors amanides per un dia de joia inoblidable aquelles que somriuen en el record etern (què

tal?) i encara es troben entre les pàgines d'un llibre empolsegat, amagant un amor romàntic. Dies alegres de joventut que portaven en volandes del calze d'un clavell el foc dels anys d'adolescència...»

Però més valdrà que callem i que no seguir per aquest camí ple de pètals i d'espines.

Només direm, però, car no podríem seguir-ho callant, que estimem les flors tant o més com el qui més pugui estimar-les.

LES FLORS NOSTRES DE CADA DIA

Cada hora té el seu afany, com deia Lerroux, i cada flor té el seu temps per a ésser sembrada i el seu altre temps per a ésser collida, irruïda, estimada i ofertada a la «querida», de cada temps.

L'estiu té les seves flors peculiars, com les té l'hivern i com les tenen àdhuc la primavera i la tardor.

Tothom sap que una flor no fa estiu, però no hi ha ningú que sapiga de cap estiu passat ni futur, que no hagi donat una floreta a l'home enamorat, malgrat que hagi estat a vegades un enamorat d'aquells que no saben la casa.

El mateix s'esdevé en les altres estacions de l'any, com veurà qui segueixi llegint.

HIVERN

Les espècies florals que convé sembrar al temps del fred són:

Agrostis, de la família de les gramínies.

Sathyrus (Tuberosus), amb flors papilionàcies de color rosat, molt aromàtiques.

Gladiolus, planta ornamental que conté diverses variacions de la família de les Iridàcies.

També són de conreu d'hivern les Clavellines, la Maria Lluisa, els rosers, les Coronàries i el Coleus.

PLANTERS DE PRIMAVERA

La primavera és el temps de les flors, això ho saben fins i tot alguns Comitès d'Empresa, però cal no confondre el temps de collir amb el temps de plantar o sembrar.

Ara nosaltres parlem en temps de plantar.

En primavera, a més de diverses plantes de les que hem donat com a bones per plantar a l'hivern, es planten: **La Balsamina**, planta anual de les Índies orientals, és coneguda pel nom de flor de **Camèlia**. **La Cauna**, de la família de les caunàcies. **La Capuchina**, de la família de les Tropocoles (bona família per cert).

Les Dàlies, flors senzilles que es donen en diversos colors, les més pedunculades són les que es presenten millor a la confecció de pomells.

Pertanyen a la família de les compostes i floreixen des del més d'agost fins a les primeres gelades.

PLANTERS D'ESTIU

En aquest temps de la calor mentre els estudiants estan «empollant com uns beneïts», s'acostumen a plantar **Les violes** anomenades en-sems flors de les quatre estacions amb una variant que es diu **Viola tricolor hortensis**, que és el **Pensament** i altres varietats més que no volem enumerar perquè ens fariem pesats de tant que en sabem.

PLANTES DE TARDOR

Són les mateixes que es planten en juliol i agost, afegint les **Centaureas**, **Dianthus**, **Nemophiles** i **Pensaments** als quals ja ens hem referit abans.

A remarcar que en aquestes espècies es troba inclòs **El clavell de l'amor**.

Podríem oferir una interessant classificació de les flors per ordre

de colors, però el lector considerarà que fóra excessiu pel migrat preu de trenta cèntims que ha pagat per aquest número de L'ESQUELLA que té als dits, si és que no l'ha manlleuada com fan massa sovint alguns desaprensus.

També podríem parlar, perquè en sabem, de les flors aquàtiques de les ninfàcies de la **Flava**, de l'**Odorata** i de la **Capensis**, coneguda també per **Nemphar blau**, però hem d'estalviar temps i espai per a poder referir-nos a quelcom més oportú i d'actualitat interessant.

SPECULARIA SPECULUM (CAMPANULACIES)

Per ésser un tema de moltes campanulàcies, hem de referir al lector les característiques d'aquesta planta **Specularia**, i el lector ja ens sabrà entendre i treure'n les naturals deduccions.

Es aquesta planta una planta anual indígena de rames ajegudes que al juny i juliol es cobreix de petites flors en forma de copa.

N'hi ha de color blau-viola i de blanques. S'anomenen «Mirall de Venus» i s'han de sembrar en març o abril, de seient. Sembrant-les pel setembre, donen flors de maig a juny.

BALL DE RAMI

Tot desmentint l'opinió primitiva d'aquells que creuen que la flor no té mes motiu d'existència que el de posar-se-la sota el nas, a l'orella o al trauc, hem de remarcar que la flor més que un valor singular té un valor col·lectiu i un enlairat esperit ornamental de classe... sí, de classe...!, per dur que sembli de sentir.

I és per això que d'abans que Eva posés testos als balcons del paradís terrenal, existeix al món en els sellers de la civilització tota una teoria pura del ram, amb útils combinacions de flors, efectes decoratius i harmonies de colors.

Es un axioma japonès que la dona no és prou educada si no sap

bastir un ram i triar el perol on l'ha de posar en remull.

Hi ha qui assegura que al Japó els homes posseeixen també aquests subtils refinaments de la cultura, però els darrers esdeveniments bèl·lics de Xina del nord aconsellen concretament de no refiar-se'n gaire.

Algú ha dit que la idea primitiva del pomell ens ve de l'Índia i de les doctrines budistes que substituïren els rites a base del sacrifici de bèsties per l'ús de les plantes i les flors.

La cosa podrà ésser més o menys certa, però no se li pot negar una força exemplar molt aplicable als moments que vivim. Aquells que abans devoraven bestiar pantagruèlicament, ja saben, doncs, el que els toca...

Però tornem al ram de les flors. La teoria de Shotako admet set línies representatives en les combinacions florals amb dibuixos de contorn inspirats no res menys que en la temptativa de representació de la naturalesa.

Un magnífic clavell «Malmaison» que està demanant a crits una orella

El ball de ram dels nostres envelats té una degeneració interessada d'aquests il·lustres orígens i ha degenerat encara darrerament, suprimides les festes majors, en aquestes nenes que van disfressades d'infermeres al darrera d'un pot i al davant de les disposicions municipals que les empaiten baldament.

I com que divagant se'ns ha vingut a sobre l'hora que en diuen de sopar, fem punt final en aquest modestíssim treball de florida erudició que podríem dir per arrodonir-lo d'ambient que és flor d'un dia...

Pere Gallari

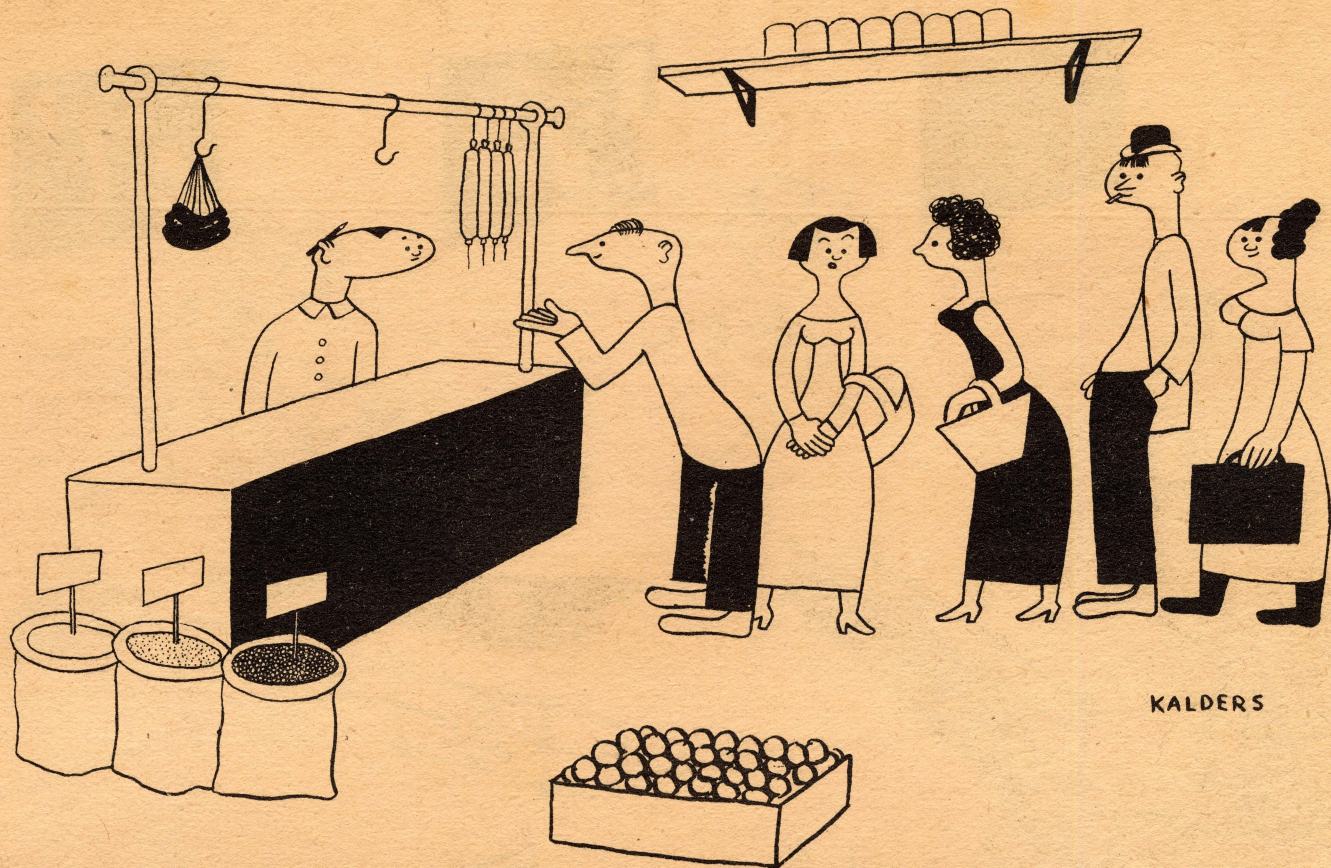
Nota bene. — Un altre dia, potser parlarem als nostres lectors de les flors de perfumeria, aplicació utilitària de les flors naturals i de les aplicacions de l'aroma de les flors al sabó. Cosa que, si Déu vol i ens don salut, prometem fer pel mateix preu.

Un preciós «jacinto»... que no és aquell (1)

Lliri de Sant Antoni (Ara Tarrida del Màrmol)

KALDERS

— Escolti: Que té ous?
— Sí, però tinc por.